

**Skarga wniesiona w dniu 5 października 2010 r. —
Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji****(Sprawa C-479/10)**

(2010/C 328/40)

Język postępowania: szwedzki

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Simonsson i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Szwecji**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że przekraczając wartości dopuszczalne PM₁₀ w otaczającym powietrzu w latach 2005, 2006 i 2007 w strefach SW 2 i SW 4 oraz w latach 2005 i 2006 w strefie SW 5, Królestwo Szwecji naruszyło swoje zobowiązania na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE⁽¹⁾ z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy 1999/30 stanowi, że państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby stężenia pyłu PM₁₀ w otaczającym powietrzu nie przekraczały wartości dopuszczalnych ustanowionych w załączniku III sekcja I z zachowaniem podanych w nim terminów. Właściwym terminem w tym wypadku jest 1 stycznia 2005 r.

Z przesłanych Komisji przez Szwecję sprawozdań dotyczących lat 2005-2007 wyraźnie wynika, że wartości dopuszczalne PM₁₀ zostały przekroczone w strefach SW 2 i SW 4 podczas całego tego okresu, a w strefie SW 5 w latach 2005 i 2006.

W związku z powyższym Szwecja naruszyła swoje zobowiązania na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 1999/30 w odniesieniu do wskazanych stref i lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163, s. 41.

**Skarga wniesiona w dniu 5 października 2010 r. —
Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji****(Sprawa C-480/10)**

(2010/C 328/41)

Język postępowania: szwedzki

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i K. Simonsson, działający w charakterze pełnomocników)*Strona pozwana:* Królestwo Szwecji**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że poprzez ograniczenie stosowania przepisów dotyczących grup VAT jedynie do podmiotów świadczących usługi finansowe i ubezpieczeniowe Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Szwedzkie przepisy o grupach VAT naruszają art. 11 dyrektywy 2006/112, ponieważ stosowanie tych przepisów jest ograniczone jedynie do przedsiębiorstw działających w sektorze finansowym. Zdaniem Komisji, krajowe przepisy o grupach VAT muszą mieć zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw mających siedzibę w państwie członkowskim stosującym te przepisy, niezależnie od przedmiotu działalności gospodarczej danego przedsiębiorstwa.

Wspólny system podatku VAT jest systemem powszechnym. Wprowadzanie specjalnej regulacji w jego ramach musi być, co do zasady, dokonywane w taki sposób, aby taka regulacja miała zastosowanie ogólne.

W przepisie art. 11 dyrektywy 2006/112 nie ma nic, co wskazywałoby, że państwa członkowskie mogą ograniczać stosowanie regulacji dotyczącej grup VAT jedynie do określonych przedsiębiorstw działających w określonej branży.

Cel art. 11 dyrektywy 2006/112 również wskazuje na to, że przepis ten należy rozumieć w ten sposób, iż odnosi się on do wszelkich przedsiębiorstw działających w dowolnej branży.